

DECYZJA NR U2

z dnia 12 czerwca 2009 r.

w sprawie zakresu art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 dotyczącego uprawnienia do zasiłków dla bezrobotnych osób całkowicie bezrobotnych innych niż pracownicy przygraniczni, które, w okresie ich ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, miały miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż właściwe państwo członkowskie

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/12)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

rozbieżności opinii w tej kwestii pomiędzy instytucjami dwóch lub więcej państw członkowskich.

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

(5) Z art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wynika, że miejsce zamieszkania pracowników przygranicznych znajduje się w państwie innym niż państwo, w którym prowadzą one działalność zawodową, będącym, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, państwem właściwym, w związku z czym nie ma wątpliwości, że pracownicy tacy objęci są art. 65 tego rozporządzenia.

uwzględniając art. 65 ust. 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

(6) Kategorie pracowników, o których mowa w art. 11 ust. 4 i art. 13 wspomnianego rozporządzenia, oraz osoby, do których ma zastosowanie porozumienie, o którym mowa w art. 16 wspomnianego rozporządzenia, mogą zamieszkiwać, w niektórych przypadkach, w państwie członkowskim innym niż państwo określone na mocy tych przepisów jako właściwe.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 65 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ustanawia specjalne zasady dotyczące przyznawania i wypłaty zasiłków dla bezrobotnych osobom bezrobotnym, które, w czasie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, zamieszkiwały w państwie członkowskim innym niż właściwe państwo.

(7) Ustalenie, w którym państwie osoby należące do tych kategorii posiadają miejsce zamieszkania, musi być dokonywane indywidualnie dla każdego przypadku; w przypadku osób, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) i art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, ustalenie to determinuje ich przynależność do danego systemu ubezpieczenia.

(2) Czynnikiem decydującym o zastosowaniu art. 65 wspomnianego rozporządzenia w całości jest fakt, że zainteresowane osoby, w czasie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, zamieszkiwały w państwie członkowskim innym niż państwo, którego ustawodawstwu podlegały. Państwo miejsca zamieszkania nie zawsze jest państwem, na którego terytorium osoby te były zatrudnione lub wykonywały pracę na własny rachunek.

(8) Na mocy art. 65 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 odpowiedzialność za wypłatę świadczeń przechodzi z właściwego państwa na państwo miejsca zamieszkania, jeżeli dana osoba odda się do dyspozycji urzędów zatrudnienia ostatniego z państw.

(3) Zgodnie z definicją zawartą w art. 1 lit. j) wspomnianego rozporządzenia termin „zamieszkanie” oznacza miejsce, w którym osoba zwykle przebywa; w lit. k) tego artykułu termin „pobyt” zdefiniowany jest jako pobyt czasowy.

(9) Pomimo że praktyka taka jest obecnie dopuszczalna w przypadku pracowników przygranicznych i pewnych kategorii pracowników, którzy także zachowują bliskie więzi z ich krajami pochodzenia, nie byłoby już dopuszczalne, aby, poprzez zbyt szeroką wykładnię pojęcia „zamieszkanie”, zakres stosowania art. 65 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 został rozszerzony w celu objęcia nim wszystkich osób, które są stale zatrudnione lub stale wykonują pracę na własny rachunek w państwie członkowskim, lecz które pozostawiły ich rodziny w państwie ich pochodzenia.

(4) Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 określa kryteria ustalenia miejsca zamieszkania w przypadku

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Artykuł 65 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 stosuje się w szczególności do:
 - a) osób, o których mowa w art. 11 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia;
 - b) osób, o których mowa w art. 13 wspomnianego rozporządzenia, normalnie zatrudnionych lub wykonujących pracę na własny rachunek na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich;
 - c) osób, do których zastosowanie ma porozumienie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia;
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, które, w czasie ich ostatniej działalności zawodowej, podlegały ustawodawstwu państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym były zatrudnione lub wykonywały pracę na własny rachunek, są uprawnione do świadczeń przewidzianych w ustawodawstwie państwa miejsca zamieszkania, tak jakby wcześniej podlegały ustawodawstwu tego państwa.
3. Do celów stosowania niniejszej decyzji ustalenie państwa miejsca zamieszkania następuje zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 987/2009.
4. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

jeżeli w czasie ich ostatniej działalności zawodowej zamieszkiwały w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ
